

Οι ενοχές Χέμινγουεϊ για την πρώτη αγάπη του

Και η εξομολόγηση για τον «τρίτο άνθρωπο» που διέλυσε τον γάμο του

της ΤΑΣΟΥΛΑΣ ΕΠΤΑΚΟΙΛΗ

Ιούλιος 1961. Νοσοκομείο Σεντ Μέρρι στο Ρότσεστερ της Μινεσότα. Ο Ερνεστ Χέμινγουεϊ νοσηλεύεται στην ψυχιατρική πτέρυγα. Υποβάλλεται σε ηλεκτροσόκ. Οι γιατροί προσαθούν να αντιμετωπίσουν τα χρόνια κατάθλιψή του και τη μανία καταδύσεως που τον έχει καταλάβει. Εκεί ήδη κάνει δύο απόπειρες αυτοκτονίας και τον βασανίζουν οι ίδιες εμμονές. Πιστεύει ότι το δωμάτιό του παρακολουθείται, ότι η νοσοκόμος που τον φροντίζει είναι μυστική πράκτορας, ότι όλοι γύρω του – από τον δικηγόρο μέχρι τον τραπέζιτα του – έχουν συνωμοτήσει για να τον καταστρέψουν.

Σε αυτή την κατάσταση τον βρίσκει ο φίλος του, συγγραφέας Λαρον Εντουαρντ Χότσερ, που τον επισκέπτεται. Ο Χέμινγουεϊ θα του διηγηθεί με κάθε λεπτομέρεια την εξωσυζυγική σχέση, εξαιτίας της οποίας διαλύθηκε ο πρώτος του γάμος με τη Χάντλεϊ Ρίτσαρντσον, εκείνη που τον στήριξε όταν ήταν ακόμη εντελώς άγνωστος. Εκείνη που έβλεπε τις οκσιμένες αποριπτικές επιστολές των εκδοτικών οίκων και του έλεγε να μην αποθαρρύνεται, γιατί κάποια μέρα θα γινόταν διάσημος. Εκείνη που υπήρξε η μοναδική μεγάλη αγάπη του...

Επί χρόνια στο συρτάρι

Μεγάλο μέρος αυτής της εξομολόγησης έμεινε επί χρόνια στο συρτάρι του Χότσερ. Μέχρι φέτος, που έγινε πρώτη ύλη για το βιβλίο «Ερωτευμένος Χέμινγουεϊ». Πρόκειται για απολαυστικό ανάγνωσμα. Οι μόνοι γιατί φωτίζει ένα λιγότερο γνωστό κομμάτι της ζωής του διδοσμου συγγραφέα, στο Παρίσι τη δεκαετία του '20, αλλά, κυρίως, για τον συγκινητικό τρόπο με τον οποίο ζητά συγγνώμη από τα γυναικεία που αποτελούσε το «αληθινό μέρος κάθε γυναικείου χαρακτήρα που πρωταγωνιστούσε στα βιβλία του»...

Ερωτευμένος Χέμινγουεϊ, λοιπόν, αλλά πάνω απ' όλα μετανιωμένος Χέμινγουεϊ. Μέσα στις παρασάθετες του, αισθανόταν ενοχές για τον τρόπο που φέρθηκε στη Χάντλεϊ, κι αυτό ήταν, ίσως, το πιο αληθινό «κομμάτι» των τελευταίων χρόνων

της ζωής του. Με τη Χάντλεϊ παντρεύτηκαν το 1921. Ζούσαν στο Παρίσι, μάλλον φτωχικά, αλλά η αγάπη τους τα έκανε όλα να φαίνονται όμορφα. Ήμεραν στον τέταρτο όροφο ενός κτιρίου χωρίς ασανσέρ στην οδό Καρντινάλ Λεμουάν και έζησε στην οδό Νοτρ Νταμ ντε Σαν, πάνω από μια αυλή όπου υπήρχε ένα πριονιστήριο.

Φτωχικό όνειρο

Ο θόρυβος τους τρέλαινε! Οι μέρες τους κυλούσαν με πικνική γύρω από τον ιππόδρομο του Οτέιγ, ψάρεμα, πεζοπορίες. Οποτε κατάφεραν να μαζέψουν λίγα χρήματα, έφευγαν για την Αυστρία, εκεί όπου και οι δύο είχαν μάθει σκι. Συνήθως έμεναν στο Μαντλέφεν Χάους, ένα πανέμορφο παλιό πανδοχείο, όπου, όπως ο Χέμινγουεϊ αφηγείται στον Χότσερ, ένα πεγαμένο βράδυ είχαν κοιμηθεί σφικταγκαλιασμένοι με το παράθυρο ανοικτό για να βλέπουν τ' άστρα...

Το 1923 γεννήθηκε ο γιος τους, Τζακ (ο Μπίμπι, όπως τον φώναζαν), και λίγο μετά στην ειδυλλιακή ζωή τους εισέβαλαν οι... πλούσιοι. «Δύο άνθρωποι που αγαπιούνται προσεγγίζουν τους πλούσιους», είπε ο Χέμινγουεϊ στον Χότσερ. «Μόνο που εγώ και η Χάντλεϊ ήμασταν αφελείς, δεν έφαμε πώς να προστατευτούμε. Μας γοήτευσαν. Κι εγώ ήμουν τόσο ανόητος όσο ένα κυνηγόσκυλο που είναι έτοιμο να ακολουθήσει οποιονδήποτε κρατάει τουφέκι».

Το 1925, καλωσομίσει σε ένα δέιπνο του ζεύγους Φιτζέραλντ, οι Χέμινγουεϊ γνωρίζουν την Πολίν Φίσερ, μια ζήλιουτα Αμερικανίδα. Στον πατέρα της ανήκε σχεδόν όλο το Άρκανσο: είχε στην κατοχή του από τράπεζα και εκκοκιστήριο βαμβακιού μέχρι αλυσίδα φαρμακείων! Η Πολίν ήταν τέσσερα χρόνια μεγαλύτερή του. Είχε έρθει στο Παρίσι για να δουλέψει στη Vogue και ήταν σαν να είχε βγει από τις σελίδες της: μικροκαμωμένη, χωρίς κομπόλες, κοντοκουρεμένη και με κατακόκκινα κελιά, ε ja ποθε. Ο Ερνεστ δεν της έδωσε ιδιαίτερη σημασία. Όμως εκείνη παθάρθηκε μαζί του.

Μπήκε στη ζωή τους ως φίλη, εκπαράζοντας – αληθινό ή προσπι-

Εν πλώ, ο Χέμινγουεϊ με την Πολίν, επιστρέφοντας στις ΗΠΑ από σοφάρι στην Αφρική, τον Απρίλιο του 1934. Η ζωή του με την Πολίν ήταν τρυφή αλλά βαρετή. Κι όταν το πάθος των πρώτων μηνών παρέλθε, τίποτα δεν μπορούσε να του δώσει την πληρότητα που αισθανόταν δίπλα στη Χάντλεϊ.

Με τη Χάντλεϊ στον γάμο τους, το 1921 (δεξιά), και στην Ελβετία, σε μία από τις συνικές εξορμήσεις τους για σκι, το 1922.

Το βιβλίο «Ερωτευμένος Χέμινγουεϊ» φωτίζει ένα λιγότερο γνωστό κομμάτι της ζωής του διάσημου συγγραφέα.

πτό, ποιος ξέρει; – ενδιαφέρον για τον Μπίμπι, στον οποίο χάριζε πανάκριβα δώρα. Η Χάντλεϊ τη συμπάσσει. Ετσι, τις περισσότερες φορές που η Πολίν τους καλούσε σε κάποιο ακριβό εστιατόριο, και δεν είχε χρήματα για να πληρώσει μίξιμο σίτερ για τον μικρό, ενθάρρνε τον σύζυγό της να πάει μόνος. Εκείνος άρκεσε να απολαμβάνει την παρέα της: ήταν έξυπνη, διασκεδαστική. Είχε την υπεροψία του πλουσιοκόριτσιου που ήξερε

ότι μπορούσε να πάρει οτιδήποτε ήθελε και γαντζώθηκε πάνω του «όπως ο κισσός στον τοίχο».

Κι ο νεαρός Ερνεστ, που τότε δεν είχε ακόμα εκδώσει ούτε ένα βιβλίο, έβλεπε τη φτώχεια σαν αρρώστια που μόνο το γατρικό του χρήματος μπορούσε να θεραπεύσει. Εγιναν εραστές.

«Σου έχει στήσει παγίδα, δεν το βλέπεις; Προχωράς σε ναρκωπέδιο», τον προειδοποίησε ο φίλος του, συγγραφέας Φράνσις Σκοτ Φιτζέραλντ. Όμως ο Χέμινγουεϊ δεν μπορούσε να διαλέξει.

Ερωτικό τρίγωνο

«Μέσα μου υπάρχουν δύο άντρες, ευτυχιωμένοι και ερωτευμένοι και οι δύο, αλλά ένας από τους δύο πρέπει να πεθάνει. Η Χάντλεϊ είναι απλή, παλαιών αρχών, δεκτική, ανεπιθύητη, ενόρετη. Η Πολίν κομψή, με στιλ, επιθετική, πονηρή, αντισυμβατική. Εγώ έκω το πάνω κέρι με την Χάντλεϊ και η Πολίν μ' έμεινε», απάντησε στον Φιτζέραλντ. Και το ερωτικό τρίγωνο εξακολούθησε να υφίσταται μέχρι το 1927, που η Χάντλεϊ κατάλαβε τα πάντα. «Σ' αγαπώ αλλά έγω γι' αυτήν ένα πάθος αλλόκοτο, που δεν μπορώ να εξηγήσω», της είπε ο άντρας της. Πώς αντέδρασε; Του έδωσε την ελευθερία του, τον παραχώρησε στην Πολίν!

Στον γάμο τους, την ίδια χρονιά, η Πολίν φορούσε φόρεμα της Ζαν Λαβέν και μαργαριταρένιο περιδέραιο του Καρτιέ. Ο Ερνεστ είχε βρει το «γατρικό» του: θα είχε πλέ-

ον μόνιμο τραπέζι στο Ρίτς, βίλα στην Αντίμπ, σοφάρι υψηλού επιπέδου, δικό του σκάφος. Όμως, όπως θα έλεγε στον Χότσερ, «το παρελθόν δεν είναι σαν γέφυρα. Δεν μπορείς να γυρίσεις πίσω και να το αλλάξεις».

Η ζωή του με την Πολίν ήταν τρυφή αλλά βαρετή. Κι όταν το πάθος των πρώτων μηνών παρέλθε, τίποτα δεν μπορούσε να του δώσει την πληρότητα που αισθανόταν δίπλα στη Χάντλεϊ. Νostalγούσε πολλά, μα περισσότερο τη μέρα που εκδόθηκε το πρώτο του μυθιστόρημα, «Ο ήλιος ανατέλλει ξανά». Εκείνη είχε φορέσει ένα φθαρμένο φόρεμα, εκείνος τη μοναδική του γραβάτα και είχαν πάει στο Ρίτς να γιορτάσουν με σαμπάνια και αγριοφάρσους.

Με την Πολίν έμεινε παντρεμένος μέχρι το 1940 – τότε μπήκε στη ζωή του η τρίτη κυρία Χέμινγουεϊ, η πολυκινητή ανταποκρίτρια Μάρθα Γκέλορντ. Εμελλέτα να ακολουθήσει και τέταρτη, η Μέρρι Γουίλς.

Επειτα από εκείνη την επίσκεψη, ο Χότσερ δεν ξαναείδε τον διάσημο συγγραφέα. Ο Χέμινγουεϊ σύντομα πήρε εξιτήριο. Επιστράφη στο σπίτι του στο Κέτσουμ του Άινταχο. Στις 2 Ιουλίου 1961, λίγες ημέρες πριν από τα 62α γενέθλιά του, αυτοπυροβολήθηκε στο κεφάλι με κυνηγετικό όπλο.

Το βιβλίο «Ερωτευμένος Χέμινγουεϊ» του Λαρον Εντουαρντ Χότσερ κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Παπυρούλας, σε μετάφραση της Μαρίας Φαίκου.